

свиено въ една голѣма и дълбока тава. Сичкото това било турено на трапезата, и гостите са наредили на възглавниците. Сѣки сватъ гледалъ да сѣдне срѣщу своята бжклица ; а сѣка сваха — срѣщу мъжътъ си. Захващале да пиятъ ракия и да ѣдатъ овощи. Дѣдо Либенъ сѣдналъ на най-главното мѣсто : отъ дѣсната му страна са помѣстилъ Хаджи Генчо ; а отъ лѣвата — Кунчо Мининъ ; по-нататакъ сѣднале стари-сватове, сватове, побавшиците и кумове. Така сжщо Хаджи Генчовица сѣднала срѣщу Хаджи Генча ; баба Либеница — срѣщу дѣда Либена ; Кунчовица — срѣщу Кунча, и така нататъакъ. Вжзцарило са дълбоко мълчание, защото у сѣкиго устата биле набити най-напрредъ съ овощи и ракия ; послѣ съ чорба отъ кокошка и оризъ ; а по-нататакъ съ мѣсо и лукъ, съ мѣсо и кисело зеле, съ мѣсо и нахутъ, съ пилавъ, съ сирене, и, най-послѣ, съ ягне. Както бива сѣкога, и ка-